

NAMAZYWAĆ (1) *vb impf*

Wszystkie a jasne.

inf namazywać. ◊ [*con 3 sg m by namazywał.*]

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Pokrywać powierzchnię mazistą lub płynną substancją; tu o zabiegu rytualnym namaszczenia stosowanym przy powoływaniu kogo na wysoką godność [kogo]: Bo nielża Boga námázywác/ gdyż to námázanie nie inego ieft/ iedno vžyczenie darów. BudNT przedm c2v.

[*W przen [co]: A iżby/ iáko Dawid mowi/ oley grzełnego człowieká nie námázywał głowy iego [= króla] WerReguła 113.*]

Formacje współrdzenne cf MAZAĆ.

Cf NAMAZYWANIE

TK